

PARALEL DİNİ KİMLER YAŞATIYOR?

Yüzlerce konuda, geleneksel din anlayışının, Müslümanları dışlanmış konuma düşürdüğü, bu yüzden kendilerine güvenlerini yitirdikleri her vesileyle ortaya çıktığı halde çoğunluğun, bunu görmemek için gösterdiği olağanüstü gayret, böyle bir soruyu sormamıza sebep oldu.

Bu yazıda, aşağıdaki haber üzerinde durulacaktır:

Sünnî-Şii bütün mezhepler, anası veya babası Müslüman olan çocuğu Müslüman sayarlar.

Din değiştirmeyince idama mahkûm oldu

Sudan'da sekiz aylık hamile olan Meryem Yahya İbrahim İshak adlı kadına, din değiştirdiği gerekçesiyle mahkeme tarafından idam cezası verildi. Annesi Hıristiyan, babası Müslüman olan kadın, mahkemede çocukluğundan beri Hıristiyan olduğunu beyan etti. Ancak mahkeme babası Müslüman olduğu için İshak'ın da Müslüman sayılacağına hükmetti. Mahkemenin kendisine tanıdığı üç günlük süre içerisinde islama dönmeyi reddettiği için de ölüm cezasına çarptırıldı. Ayrıca mahkeme kadına Hıristiyan bir kişiyle evliliği şeriata göre geçersiz sayıldığı için zina suçundan da 100 kırbaç cezası verdi. Ancak kadın hamile olduğu için, cezası doğumdan sonra iki yıl süreyle infaz edilmeyecek. Karara Batılı birçok sivil toplum örgütü tepki gösterdi.

>> 4'te

Dinden dönen bir Müslüman'ın öldürülmesi konusunda da görüş birliği vardır. Hanefî ve Caferî mezhepleri kadını öldürmezler ama tövbe edene kadar hapsederler.

Müslüman kadının, Müslüman olmayan bir erkekle evlenmesini onaylayan tek bir mezhep yoktur. Hepsine göre böyle bir evliliğe dayalı ilişki zinadır.

Mezheplerin ittifak ettiği bu konular, Kur'an'a ve hikmete (sahih sünnete) terstir.

Yanlışta görüş birliği olabilir ama aynı yanlışta olamaz. "İki kere iki kaç eder?" sorusuna yanlış cevap vermek isteyen, dört rakamı dışındaki sayısız yanlıştan birini söyler. Çok sayıda kişinin aynı yanlış cevabı vermesi için aynı yerden yönetilmeleri gerekir.

Bu paralel dini oluşturanların nasıl ve nereden

yönetildiklerini bulmak tarihçilere düşer. Ama bunu yapanlar, doğru dini gizlemeyi başarmışlardır. Müslümanların Kur'an'ı anlamaya gayret etmeleri halinde, bu yapıyı yaşatanlar, sahneden çekilmek zorunda kalacaklardır.

A. Kimse, Ailesinden Dolayı Müslüman Sayılamaz

Çocukta, doğuştan gelen bir bilgi yoktur. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

"Allah sizi analarınızın karnından çıkardığında bir şey bilmiyordunuz. Ama size, dinleme ve görme özelliği ile gönüller vermişti. Belki şükredersiniz." (Nahl 16/78)

Yeni doğmuş çocukta bir bilgi olmaz ama o, ilk günden itibaren görerek ve dinleyerek elde ettiği bilgileri, aklının desteğiyle gönlünde birleştirir ve yeni bilgilere ulaşır. Kendini ve çevresini tanıdıkça varlıkların bir sahibinin ve yaratıcısının olduğunu anlar. Büluğa erinceye kadar onun varlığı ve birliği konusunda

kesin kanaate varır. Çocukların büluğdan önce Allah ile ilgili sorular sorup daha sonra sormamaları bundandır.

İnancın nasıl oluştuğunu şu ayetlerden öğreniriz:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ

قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ. أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ. وَكَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ.

"Rabbin, Ademoğullarının sırtlarından nesillerini aldığı anda onları kendilerini bağlayacak şekilde şahit tutarak: "Sizin Rabbiniz (sahibiniz) değil miyim?" der. Onlar da: "Evet Rabbimizsin (sahibimizsin); buna şahidiz." derler. Artık Kıyamet günü; "biz bunun farkında değildik" diyemezsiniz. Şunu da diyemezsiniz: "Bizden önce babalarımız müşrik olmuştur. Biz onlardan sonra gelen nesildik; batıla sapanların işlediklerinden ötürü bizi yok mu edeceksin?" İşte o belgeleri böyle açık açık anlatırız. Belki dönerler." (A'râf 7/172-174)

Halk arasında "bezm-i elest'te alınan misak" veya "elestubirabbikum" denen bu olay, insanın, açık ve net olarak, Allah'ın varlığını ve birliğini kabul etmesi olayıdır. Bu işlem, Âdemoğullarının "sırtlarından nesillerinin alınması" sırasında kesinleşir.

Neslin sırttan alınması, nesli devam ettirecek tohumun oluşması değil, bulunduğu yerden ayrılmasıdır. Kişi onunla erginlik çağına girer ve çocuğu olacak yaşa gelir.

Sözün bu sırada alınması, kişinin o yaşa geldiğinde kesin bir karara vardığını gösterir. Bu sebeple her insan, kendini ve varlıkları yaratan ve her şeyin sahibi Allah'ın, tek ve eşsiz olduğunu iyice kavrar. Ona farklı adlar verilse de her insanın inandığı Rab aynı Rab'dir.

Kur'an'da her şeyin örneği vardır. Çocuk yaşta doğru inanca ulaşmanın örneği, müşrik bir ailenin çocuğu olarak büyüyen İbrahim aleyhisselamdır. Bir gün babası Azer'in putları tanrı edinmesinin anlamsızlığını dile getirerek şöyle demişti:

أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ .

"Putları birer tanrı mı ediniyorsun? Ben, seni ve kavmini açıkça sapıklık içinde görüyorum." (En'am 6/74)

İbrahim, bir insanın putları tanrı edinmesinin kabul edilemeyeceğini anlamıştı ama çevresinin etkisiyle gök cisimlerinin evrenin yönetiminde etkili tanrılar

olabileceğini düşünüyordu. Bu sebeple Allah İbrahim'e, göklerin ve yerin yönetiminin kimde olduğunu da gösterdi.

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ . فَلَمَّا جَزَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ.

İbrahim'e o sapıklığı gösterdiğimiz gibi göklerin ve yerin yönetimini de gösterdik ki, kesin bilgiye erişenlerden olsun. Gecenin karanlığı üzerine çökünce bir yıldız gördü, "Bu benim Rabbimdir" dedi. Işığı kaybolunca, "Ben ışığı kaybolanları istemem." dedi. (En'am 6/75,76)

Yıldızın tanrı olamayacağını anladı ama acaba başka gök cisimleri tanrı olabilir miydi?

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ.

Ayı, ışıklarını saçarken gördü, "Benim Rabbim budur" dedi. Onun ışığı da kaybolunca "Rabbim doğruyu göstermezse gerçekten ben de bu sapık halktan biri olacağım" dedi. (En'am 6/77)

Ay da tanrı olamazdı. "Rabbim doğruyu göstermezse" sözündeki Rab, ona göre büyük Rab yani Allah Teâlâ'dır. Çünkü aşağıdaki ayet, İbrahim'in şüphesinin devam ettiğini gösterir:

. فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ . إِنِّي وَجْهٌ وَجْهِي لِلدِّينِ فَطَرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ خَبِيرًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

"Işıklarını saçarak doğan güneşi görünce "İşte benim Rabbim budur; bu daha büyük" dedi; onun ışığı da kaybolunca dedi ki;

"Ey kavmim! Sizin ortak saydığınız ne varsa ben onların hepsinden uzağım." Ben yüzümü, doğrudan doğruya gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ben müşriklerden değilim." (En'am 6/78)

Gök cisimlerinin en büyüğünün bile aracı tanrı olmayacağı ortaya çıkınca bu defa kendi halkına karşı

kesin tavrını koydu. Allah konusunda kimsenin şüphesi yoktu ama o yörenin halkına göre gökcisimleri aracı tanrı olabilirdi. Aşağıdaki ayetler bununla ilgilidir.

وَحَاجُّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ . وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Halkı onunla tartışmaya başladı. İbrahim dedi ki, "Siz benimle Allah konusunda mı tartışıyorsunuz? Hem de bana doğruyu göstermişken... Ben ona ortak saydıklarınızdan korkmam, Rabbimin tercihi olmadan bir şey olmaz. Rabbim her şeyi bilgisiyle kuşatmıştır. Tezekkür etmez misiniz?"

Siz, hakkında Allah'ın indirdiği bir delil olmayan şeyleri ona ortak saymaktan korkmayacaksınız da ben sizin ortak saydıklarınızdan korkacağım, öyle mi? Biliyorsanız söyleyin, bu iki taraftan hangisi güven içinde olmaya daha layıktır?" (En'am 6/74-80)

İbrahim (a.s.)'in yetiştiği toplumun, Allah konusunda şüphesi yoktu. Onun dışındaki varlıkları aracı tanrı sayarken de bir delile dayanıyorlardı. Aslında onlara inandıkları için değil, toplumdan dışlanmamak için tapıyorlardı. İbrahim aleyhisselam, Allah'ın Elçisi olduktan sonra onlara şöyle demişti:

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَأَتُهُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّن نَّاصِرِينَ .

"Sizin, Allah'tan önce bu putlara tutunmanız sadece aranızda kaynaşmaya vesile olsun diyedir. Kıyamet günü biriniz diğerini görmek istemeyecek herbiriniz diğerini dışlayacaktır. Sığınacağınız yer o ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır." (Ankebüt 29/25)

Bütün bunlardan dolayı her insan, önce mümin, sonra kâfir olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ . يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ

إِيمَانَكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

"Kendilerine o açık ayetler geldikten sonra ilgisiz davranan ve ihtilaf çıkaranlar gibi olmayın. Böylelerinin payına düşen büyük bir azaptır. O gün bazı yüzler ak olur, bazı yüzler de kararır. Yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz inandıktan sonra kâfir oldunuz, değil mi? Kâfir olmanıza karşılık, tadın o azabı!" (Al-i İmran 6/105-106)

Kâfir sözlükte "örten" anlamına gelir. Ayet kâfirin, kendindeki imanı örttüğünü, bu yüzden cezayı hak ettiğini söyler. Öyleyse her kâfir mürtedir, onların cezası ancak ahirette verilir.

İnsan, her şeyini borçlu olduğu Allah'ı, hayatının merkezine yerleştirmelidir. Ama bülüğa eren herkes kendine bir yol çizer. Eğer çizdiği yol, doğruları ikinci sıraya itmeyi gerektiriyorsa Allah'ı, hayatının merkezinden çıkarır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرُبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا

"De ki: "Herkes kendini bağladığı hedefe göre davranır. Kimin yolunun daha doğru olduğunu en iyi Rabbiniz bilir." (İsrâ 17/84)

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُومَوْلِيهَا فَاستَبِقُوا الخَيْرَاتِ

"Herkesin bir hedefi vardır, o ona yönelir. Siz iyiliklerde yarışın." (Bakara 2/148)

Allah'ı hayatının merkezinden çıkararak kişi, onu görmezlikten gelmeye başlar. Bunun haklı bir gerekçesi olamayacağı için ahirette şöyle diyemez:

إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ.

"Önceden ortak koşanlar babalarımızdı; biz onlardan sonra gelen bir nesil idik. O batıla sapanların işlediklerinden ötürü bizi yok mu edeceksin." (A'raf 7/173)

Allah'ı hayatının merkezine koyan kişi, aykırı davranışlar yapınca hemen onu hatırlar, kendini düzeltmeye ve suçunun bağışlanması için yalvarmaya başlar.

Allah'ı, hayatının merkezinden çıkararak kişi, merkeze aldığı şeyi Allah'ın yerine koyduğu için müşrik, ona yoğunlaşıp Allah'ı görmezlikten geldiği için de kâfir olur.

Çünkü müşrik, işlerine fazla karıştırmak istemediği için Allah'ı ikinci sıraya koyandır.

B. Dinden Dönenin Öldürülmesi

Kur'an'a göre dinden dönene dünyada verilecek bir ceza yoktur. Onun cezası, yaşadığı sürece lanet altında kalması, tevbe etmeden ölürse o lanetin sürekli olması, azabının hafifletilmemesi ve yüzüne bakılmamasıdır.

Kur'an'da Dinden Dönenlerle İlgili Hükümler

Mukatil b. Süleyman'ın (ö. 150/767) bildirdiğine göre 12 kişi Müslüman iken kâfir olmuş, düşünceli bir şekilde Medine'den ayrılıp Mekke kâfirlerine karışmışlardı. Sonra içlerinden Haris b. Süveyd pişman olup geri dönmüş ve kardeşi Cülâs'a şu haberi göndermişti: "Ben tevbe ederek geri döndüm; Nebî'den öğren bakalım, tövbeye hakkım var mı, yoksa Şam'a gideyim" dedi.

Cülâs durumu Nebî'mize bildirdi ama cevap alamadı. Sonra şu ayetler indi:⁴

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ. أُولَئِكَ
جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ. خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ. إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ.

"İnandıktan sonra kâfir olan bir topluma, Allah hiç dirlik ve düzenlik verir mi? Bunlar, kendilerine açık belgeler gelince o Elçi'nin doğru olduğuna şahit olmuş kimselerdir⁵. Allah yanlıklar içinde olan bir topluluğu yola getirmez.

Onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetinin üzerlerinde olmasıdır. Sürekli o lanet içinde kalırlar. Sıkıntıları hafifletilmez; onlara göz de açtırılmaz. Olup bitenden sonra tevbe edip durumunu düzelterler başka. Çünkü Allah çok bağışlar ve ikramı boldur." (Al-i İmran 3/86-89)

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَىٰ الآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ. أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ. لَا جَزَمَ أَنَّهُمْ فِي الآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ.

"Ağır baskı altında olanlar bir yana; kim kalbi imanla rahatladıktan sonra kâfir olur ve kâfirliği içine sindirirse, Allah'ın öfkesi onların üstünde olur. Onlar için büyük bir

azap vardır.

Bu onların, şimdiki hayatı sonrakinden çok sevmeleri sebebiyledir. Allah kâfirler topluluğunu yola getirmez. İşte Allah'ın kalpleri, işitme ve görme organları üzerinde yeni bir tabiat oluşturduğu kimseler bunlardır. Bunlar, ne yapıklarının farkında değildir. Zerre kadar şüphe yok ki, sonraki hayatta onlar kaybetmiş olacaklardır.” (Nahl 16/16-109)

Demek ki, dinden dönüp kâfir olanın cezası, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti ve Ahirette kaybetmeleridir. Tevbe edenler bu cezadan kurtulurlar.

Mezheplerin görüşleri

Mezhepler, konuyla ilgisi olmayan ayetlere ve sonradan ortaya çıkarılan bir kısım hadislerle dayanarak dinden dönenin öldürülmesi konusunda ittifak etmişlerdir.

A. Kur'an'dan delilleri

Hanefiler bu konuda, şu ayete dayanmışlardır:

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ آوَلِي بِأَسِ شَدِيدٍ تَقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ

“Çöl Araplarından geri bırakılanlara de ki: “Siz çok güçlü bir topluma karşı çağrılacak, onlarla savaşacaksınız veya teslim olacaksınız.” (Fetih 48/16)

Ayetin tamamına dayanmak mümkün olmadığı için “tukatilunehum ev yuslimûn =onlarla savaşacaksınız veya teslim olacaksınız” kelimelerini bağlamından kopararak, dinden dönenin öldürülmesi gerektiğine hükmetmişlerdir.⁶

Konuyla ilgili açık ayetleri görmeyip başka konularla ilgili ayetlerden iki kelime alarak bir insanın ölümüne fetva vermenin kabul edilebilir bir yanı olmadığı açıktır.

B. Sünnetten delili

Sünnet sözlükte, yol ve yöntem demektir. Sünnetin Kur'an'daki anlamı; kendilerine doğru dininin ulaştığı toplumlarda Allah'ın uyguladığı kanunlardır⁷.

Fıkıhta sünnet denince Allah'ın Elçisi'nin söz, fiil ve onayları anlaşılır. Bunlar birer hikmet, Allah'ın Kitabı'ndan, Allah'ın koyduğu yöntemle çıkardığı hükümlerdir. Çünkü her Nebî gibi ona da Kitap ve Hikmet indirilmiştir⁸. İlgili ayetlerden biri şudur:

...وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

“... Allah sana Kitabı ve Hikmeti indirdi ve bilmediğin şeyleri öğretti. Allah'ın sana iyiliği büyüktür.” (Nisa 4/113)

Allah'ın Elçisi'nin, konu ile ilgili sözleri şöyledir:

“Bakın! Bana kitap ve beraberinde onun misli verildi”.

Sizden birinin, koltuğuna yaslanmış, verdiğim bir emir veya koyduğum yasakla ilgili şöyle dediğini sakın görmeyeyim: “Bilmeyiz, biz Allah'ın Kitab'ında bulduğumuza uyarız”¹⁰.

Ona, Kitap ile birlikte ondan hüküm çıkarma yöntemi de öğretildiği için hiçbir Müslüman onun, Kitap'tan çıkardığı hükümleri göz ardı edemez. O bu yöntemi, ümmetine de öğretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Allah bu müminlere gerçek bir iyilikte bulundu. Çünkü içlerinden bir elçi gönderdi; o onlara Allah'ın ayetlerini okumakta ve onları geliştirmektedir. Onlara Kitabı ve hikmeti öğretmektedir. Onlar, önceleri açık bir şaşkınlık içinde idiler.” (Al-i İmran 3/164)

Nebî'miz, her hükmü Kur'an'a göre vermek zorundaydı. Allah Teâlâ ona şu emir vermiştir:

وَأَنْ حُكْمُ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ. أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

"Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet; onların arzularına uyma. Dikkatli ol; Allah'ın indirdiği herhangi bir şeyden seni şaşırtaabilirler. Yüz çevirirlerse bil ki, bazı günahlarına karşılık Allah böylelerinin başına bir kötülük gelmesini ister. Zaten insanların çoğu bozguncudur. Bunlar Cahiliye hükümlerini¹¹ mi arıyorlar? Kesin bilgi sahipleri için kimin hükmü Allah'ın hükmünden güzel olabilir?" (Mâide 5/49-50)

Hikmet, Nebî'mizin Kitap'tan çıkardığı doğru hüküm olduğu için yukarıdaki ayetlere aykırı olan şu sözleri söylemiş olamaz.

من بدل دينه فاقتلوه

"Kim dinini değiştirirse onu öldürünüz¹²."

لا يحل دم امرئ مسلم إلا بإحدى ثلاث: الثيب الزاني، والنفس بالنفس، والتارك لدينهالمفارق للجماعة

"Üç şeyden biri olmadan Müslüman bir kişinin kanı helal olmaz; başından evlilik geçmiş zinakâr, cana karşılık can ve dinini terk edip topluluktan ayrılan kişi."¹³

Bu sözlerde geçen hükümlerden sadece "cana can" konusu Kur'an'a uyar. Bakara 178. ayete göre bir kişiyi kasten öldürene ölüm cezası verilir ama ölünün yakınları, son ana kadar onu affedebilirler.

C. Din Farkının Evliliğe Etkisi

Nisa Suresi 22. ayetten 24. ayete kadar evlenilmesi haram olan kadınlar sayıldıktan sonra şöyle buyurulmuştur:

وَأَحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ

"Bunlar (evlenilmesi yasak olan kadınlar) dışında kalanlarla nikâhlanmanız; iffetli yaşamanız ve zinadan kaçınmanız şartıyla mallarınızla isteyebilirsiniz diye size helal kılınmıştır." (Nisa 4/24)

Ayetler din şartını değil, iffetli olma şartını getirmiştir. Bunun dışında bir tercih sıralaması vardır.

İffetli mümin hür kadınlar

Evlenmede birinci tercih, iffetli mümin hür kadınlardır. İlgili ayet şöyledir:

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ

"Mümin ve iffetli hür kadınları nikâhlayacak kadar varlıklı olmayanlar, ellerinizin altında olan mümin cariyelerle nikâhlansınlar. İmanınızı en iyi bilen Allah'tır. Hepiniz birbirinizdensiniz¹⁴. Onları iffetli olmaları, zinadan uzak durmaları ve gizli dostlar edinmemeleri şartıyla ailelerinin¹⁵ onayını alarak nikâhlayın ve mehirlerini marufa uygun olarak verin." (Nisa 4/25)

İffetli cariyeler

Yukarıdaki ayet, iffetli mümin hür kadınlardan sonraki tercihin iffetli cariyeler olduğunu açıkça ifade etmektedir. Ayetteki şu ifadeler, bu tercihi daha da açık olarak göstermektedir:

ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

"Cariye ile evlenme ruhsatı, içinizden zor duruma düşmekten korkanlar içindir. Ama sabretmeniz daha iyi olur. Allah bağışlar ve merhamet eder." (Nisa 4/25)

İffetli müşrik kadınlar

Üçüncü tercih, iffetli müşrik kadınlardır. Konu ile ilgili ayet şöyledir:

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ

"İffetli olur, gizli dost tutmaz, mehirlerini de verirsiniz iffetli mümin kadınlar ve kendilerine kitap verilmiş olanların iffetli kadınları ile evlenmeniz size helâl olur". (Maide 5/5)

"Kendilerine kitap verilenler" sözü ile Yahudi ve Hıristiyanlar anlaşarak müşriklerin dışında, ayrı bir sınıf sayılmıştır. Hâlbuki Kur'an, onların da şirk koştuklarını yani müşrik olduklarını açıkça ifade eder. İlgili ayet

şöyledir:

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

"Allah'tan önce, bilgilerini ve din adamlarını rabler saydılar. Meryem oğlu Mesih'i de öyle. Oysa onlara verilen emir, sadece tek bir Tanrı'ya kul olmalarıdır. Ondan başka tanrı yoktur. Allah, onların şirkinden uzaktır." (Tevbe 9/31)

Bütün bu tercihleri özetleyen ana ayet şudur:

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَّةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

"İmana gelene kadar, müşrik kadınlarla evlenmeyin. Beğeninizi kazanmış olsa bile mümin cariye⁶ müşrik kadından elbette iyidir. İmana gelene kadar, müşrik erkeklere kız vermeyin. Beğeninizi kazanmış olsa bile müminesir, hür müşrikten elbette iyidir. Onlar sizi ateşe çağırırlar; Allah ise kendi izniyle cennete ve affa çağırır. Allah ayetlerini insanlara açıklar, belki akıllarını başlarına toplarlar." (Bakara 2/221)

Müşriklerle evli kalınabileceği

konusunda Nuh'un ve Lût'un karısıyla Firavun'un karısı örnek verilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطَ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ. وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِي لِي بِنْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

"Allah, kâfir kadınlarla ilgili olarak Nuh'un karısıyla Lût'un karısını örnek verir: Onlar, kullarımızdan iki iyi kulun nikâhı altında iken eşlerine ihanet etmişlerdi. Eşleri, Allah'tan gelen azabı onlardan savamamışlardı. O iki kadına: "Cehenneme girenlerle beraber siz de girin" dedi. Allah, mümin kadınlara da Firavun'un karısını örnek verir: O, şöyle demişti: "Rabbim! Kadından bana cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun işlediklerinden kurtar; beni bu zalim halktan kurtar" (v 66/10-11)

Zina eden erkek, ancak zina eden kadınla veya müşrik bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadınla da, ancak zina eden veya müşrik olan bir erkek evlenebilir.

Bu yüzden Allah'ın Elçisi Muhammed (a.s.), Müslüman olan hiçbir kadını ve erkeği Müslüman olmayan eşinden ayırmamıştır. Kendi kızı Zeynep'i, İslâm'dan önce Ebu'l-Âs b. er-Rebi' ile evlendirmiş daha sonra kızı Müslüman olduğu halde damadı olmamıştı. Ebu'l-Âs, Bedir savaşında esir düşünce Zeynep, bir miktar malla beraber annesinin kendine taktığı gerdanlığı fidyе olarak göndermişti. Buna üzölen Nebî gerdanlığın Zeynep'e iadesini ve Ebu'l-As'ın serbest bırakılmasını söylemiş, Ebu'l-As'dan da kızını Medine'ye göndermesini istemişti. O da çok sevmesine rağmen sözünde durmuş ve Zeynep'i Medine'ye göndermişti.

Ebu'l-Âs, hicretin 6. yılında müşriklerin emanet ettiği ticaret mallarıyla birlikte Suriye'den dönerken kervanı Müslümanlar tarafından ele geçirilmiş ama o, kaçmayı başarmış gece Zeynep'in yanına giderek onun himayesine girmişti. Nebimizin isteği üzerine kervandan alınan ganimetin tamamı Ebu'l-Âs'a iade edilmişti. O da Mekke'ye varmış, emanetleri sahiplerine teslim emiş, Müslüman olmuş ve Medine'ye hicret etmişti¹⁶. Nebimiz Zeynep'i, altı yıl sonra eski nikâhı ile ona geri vermişti¹⁷.

Çünkü Ebu'l-Âs'ın kâfir olması, Zeynep ile evli kalmasına engel değildi.

Velîd İbnul'Mugîre'nin kızı da Safvân İbnu Ümeyye ile evliydi;

Mekke'nin fethedildiği gün o Müslüman olmuş, kocası Safvân da İslâm'dan kaçmıştı. Allah'ın Elçisi, bir emân = güvence işareti olarak kendi kaftanını vererek Safvân'ın amcasının oğlu Vehb İbnu Umeyr'i arkasından gönderdi. Onu İslâm'a çağırıyor ve yanına gelmesini istiyordu; hoşuna giderse Müslüman olacak yoksa iki ay serbest dolaşacaktı. Safvân kaftanla birlikte, Allah'ın Elçisi'ne gelince, halkın yanında yüksek sesle şöyle dedi:

"Muhammed! Şu Vehb İbnu Umeyr senin kaftanını getirdi; beni yanına çağırıldığını, bu iş hoşuma giderse kabul edeceğimi, gitmezse bana iki ay süre tanıdığını iddia ediyor".

Allah'ın Elçisi; "Ebu Vehb, in aşağı!" dedi ama o; "Hayır, vallahı, bana açıklamadan inmem!" dedi. Bunun üzerine; "Hayır, dört ay serbest dolaşabilirsin" dedi... Safvân kâfir, karısı Müslümandı. Nebimiz, Safvân ile karısının arasını ayırmadı; birlikte yaşamaya devam ettiler¹⁸.

Zina edenlerle evlenme

Yukarıdaki ayetlere göre evlenecek kadın ve erkeğin iffetli olması şarttır. Bu konuyu açık olarak anlatan ayet şudur:

الرَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرَمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ.

"Zina eden erkek, ancak zina eden kadınla veya müşrik bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadınla da, ancak zina eden veya müşrik olan bir erkek evlenebilir. Bunlar iffetli müminlere¹⁹ haram kılınmıştır." (Nur 24/3)

Mersed İbnu Ebî Mersed, Mekke'den esirler alır Medine'ye götürdü. Mekke'de Anak adında fahişe bir dostu vardı. Mekke'deki bir esire, kaçırma sözü vermişti.

Mersed bu konuda şunları anlatıyor:

M e h t a p l i
bir gecede,
M e k k e ' n i n
duvarlarından
birinin gölgesine

vardım. Derken Anak çıkageldi, duvarın dibindeki gölgeyi gördü. Yanıma gelince tanıdı ve "Mersed mi?" dedi. "Evet, Mersed" dedim. "Merhaba, hoş geldin, gel geceyi yanımızda geçir!" dedi. "Hayır, Anak; Allah zinayı haram kıldı" deyince feryadı bastı: "Ey çadır halkı, bu adam esirlerinizi götürüyor!" dedi. Hemen sekiz kişi peşime düştü. Handeme yoluna saptım ve bir mağaraya veya çukura girdim. Arkamdakiler geldi, tepeme dikilip işediler; sidikleri başıma sıçradı. Ama Allah beni onlara göstermedi. Sonra çekip gittiler. Ben de dönüp arkadaşımı sırtıma aldım; şişman birisiydi. İzhir'e geldim, kelepçelerini çözdüm. Tekrar sırtımda taşımaya başladım; beni çok yordu. Nihayet Medine'ye vardım. Resulullah (a.s.)'ın huzuruna çıktım: "Ey Allah'ın Elçisi, Anak'la evleneceğim" dedim; sustu; şu ayet ininceye kadar cevap vermedi.

"Zina eden erkek, ancak zina edenle veya müşrik bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadınla da, ancak zina eden veya müşrik olan bir erkek evlenebilir. Bunlar iffetli müminlere haram kılınmıştır." (Nur 24/3)

Sonra dedi ki, "Bak Mersed, zina eden erkek ancak zina eden veya müşrik olan bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadını da ancak zina eden veya müşrik olan bir erkek

alabilir, onunla evlenme!"²⁰

Nebîmiz "onunla evlenme" derken kadının şirkini değil, zinasını gerekçe göstermişti.

D. Sünnî-Şii Bütün Mezheplerin İttifakı

Kitapları günümüze kadar ulaşmış Sünnî-Şii bütün mezhepler; bir çocuğu, annesinden veya babasından dolayı Müslüman sayar, dinden dönenin öldürülmesine fetva verir, Müslüman bir kadının, farklı dinden biriyle evliliğe dayalı cinsel ilişkiyi, cezalandırılması gereken zina suçu sayarlar.

Bunlar Maide 5. ayete dayanarak sadece Müslüman bir erkeğin, Yahudi veya Hıristiyan bir kadınla evlenmesine onay verirler ama müşriklerle evlenmenin caiz olduğunu

açıkça ifade eden Bakara 221. ayette geçen "daha hayırlıdır" ifadesi ile Nuh ve Lut aleyhisselam ile Firavun'un mümin eşinin evliliğinin örnek gösterilmesini dikkate almazlar. Resulullah'ın uygulamalarını dikkate alan da yoktur.

Bunlar, Lut (a.s) ile Firavun'un mümin eşinin evliliğinin örnek gösterilmesini dikkate almazlar. Resulullah'ın uygulamalarını dikkate alan da yoktur.

Bunlar, Nur Suresinin 3. Ayetini mensuh, yani yürürlükten kalkmış sayarlar. Onlara göre bu ayet, "İçinizden evli olmayanları evlendirin..." (Nur 24/32) ayeti ile yürürlükten kalkmıştır. Onlardan biri olan İbn Hazm, ayetin yürürlükten kaldırıldığı iddiasıyla ilgili olarak diyor ki, "bu iddianın bir delili yoktur. Kesin bir bilgi olmadan bir ayet veya hadisle ilgili olarak 'bu mensuktur' demek caiz olmaz²²."

İbn Hazm bu sözü doğrudur ama ayet, zina eden kadın veya erkeğin müşrikle evleneceğini açıkça ifade ettiğihalde o da sadece zina eden erkeğin ehl-i kitabın iffetli kadınlarıyla evlenebileceğini söyler ama zina eden Müslüman bir kadının bir müşrik erkekle evleneceğini kabul ettiğini söylemez.

SONUÇ

Görüldüğü gibi Sünnî – Şii, bütün mezhepler Kur'an'a ve Allah'ın Elçisinin uygulamasına aykırı olan konularda ittifak etmişlerdir. Dinden dönen kadının öldürülmeyip Müslüman oluncaya kadar hapsedilmesi konusunda diğerlerinden ayrılan Hanefî ve Caferî mezheplerinin görüşleri de Kur'an'a aykırılık konusunda aynı kapsamdadır. Bu mezheplere göre Sudan'daki şeriat

mahkemesinin verdiği karar doğrudur.

Bu karardan sonra biz, Sudan yetkililerine, bütün yanlışları ortaya koyan bir yazı gönderdik²³. Mektuptan üç gün sonra basında, Sudan makamlarının idamdan vazgeçtiği yazıldı. Eğer mektubumuz ciddiye alınır da yanlışlardan dönme yoluna girilirse İslam adına büyük bir iş yapılmış olur. Yoksa Allah Teâlâ'nın şu sözünün kapsamından çıkılamaz:

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتُرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ. مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ .

"Kendi yalanınızı Allah'a mal etmek için dillerinizin özenle bezediği²⁴ yalanlar ile "Bu helaldir, bu haramdır" demeyin. Allah'a karşı yalan uyduranlar iflah olmazlar. Biraz yararlanırlar ama onlar için can yakıcı bir azap vardır." (Nahl 16/116-117)

Aşağıdaki ayetlere göre bir ayeti bile gizlemek, dinden dönmekle aynı cezayı gerektirir.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ . إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ . إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ . خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ .

"İndirdiğimiz açıklayıcı ayetleri ve ana yolu bu Kitapta insanlara açıkladığımız halde gizleyenler var ya, işte Allah onları dışlayacaktır. Diğer dışlayıcılar da dışlayacaktır.

Tevbe edip kendini düzelten ve gizlediklerini açıklayanlar başka. Onların tevbesini kabul ederim. Ben tevbeleri kabul ederim, ikramım boldur.

Ayetlerimizi gizleyen ve gizlemiş halde iken ölenler var ya, Allah, melekleri ve bütün insanlar onları dışlayacaklardır.

Onlar, sürekli dışlanmış olarak kalacaklardır. Azapları ne hafifletilecek, ne de ara verilecektir."(Bakara 2/159-162)

Allah, Kitabı gizlememe görevini, kitap verdiği her topluma yüklemiştir. İlgili ayet şöyledir:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَتُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ.

"Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldı; onu insanlara kesinlikle açıklayacaksınız; gizlemeyeceksiniz, dedi. Onlar ise, o kitabı sırtlarının gerisine attılar ve ona karşılık az bir bedel aldılar. Aldıkları o şey ne kötüdür!" (Al-i İmrân 3/187)

Bu ayetlere göre Allah, melekler ve tüm insanlar Müslümanları dışlamıştır. Kendi sıkıntılarının çözümünü bile başkalarında arar duruma gelmeleri, bu dışlanmışlığın en açık göstergesidir.

Paralel din anlayışı, gerçek İslam dininin üstünü örtmüş, onun güzelliklerinden Müslümanları mahrum bıraktığı gibi bütün insanlığı da mahrum bırakmıştır. Bu sebeple asıl mürted, bu fetvaları verenlerdir. O anlayışın derhal terk edilmesi gerekir.

Allah Teâlâ bizi atalarımızdan sorumlu tutmayacaktır. Bu gibi durumlar için şöyle buyrulmuştur:

بَلْ كُفِّرْتُمْ وَلَا تَشْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

"Onlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Onların kazandığı onlara, sizin kazandığınız size. Onların yaptıklarından siz sorumlu tutulacak değilsiniz." (Bakara 2/134)

"Eski çağlarda yaşayanların hali ne olacak" diye sorulunca Musa aleyhisselam şu cevabı vermişti:

قَالَ عَلِمْتُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

"Onun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Benim rabbim ne yanılır ne de unuttur." (Taha 20/52)

Biz, Allah'ın kitabından sorumluyuz. Bizden öncekiler de din büyüklerinin görüşlerinden değil, doğrudan Allah'ın kitabından sorumluydular. Allah Teâlâ onlara hitaben şöyle buyurmuştur:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنَ الرَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ.

"De ki: Ey kitap ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirilmiş olanı tam yerine getirmedikçe temelsiz kalırsınız. Rabbinden Sana indirilen (Kur'ân) onlardan

çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttıracaktır. Artık o kâfilere üzülme.”(Maide 5/68)

Sudan’lı kadınla ilgili olarak şeriat mahkemesinin verdiği karar, Müslümanları hem Allah’ın yanında hem de dünya kamuoyunun önünde küçük düşürmektedir.

Allah’ın Elçisinin uygulamalarının da Kur’ân’a dayalı olma zorunluluğu vardır. Bu sebeple Sudanlı kadınla ilgili karar, onun söz ve uygulamalarına da aykırıdır. Allah Teâlâ, Elçisine hitaben şöyle buyurmuştur:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتَلِفُونَ

“Kendinde olanla öncekileri onaylayan ve koruma altına alan bu kitabı, sana hak kitap olarak indirdik²⁴. O halde aralarında Allah’ın indirdiği ile hükmet. Sana gelen doğruları bırakıp onların arzularına uyma. Her birinize bir şeriat ve bir yol belirledik. Tercihini Allah yapsaydı²⁵ hepinizi tek bir ümmet yapardı. Oysa verdiği hükümlerle sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek için böyle yaptı. Artık hayırlı işlerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah’adır. O, uyumsuzluğa düştüğünüz şeyleri size bildirecektir.” (Maide 5/48)

Notlar ;

1. Şu adrese de bakılabilir: http://www.bbc.co.uk/turkce/haberler/2014/05/140515_sudan_musliman.shtml
2. Bilginizi kullanmaz mısınız anlamında?
3. Taberî, Muhammed b. Cerîr, Camiu’l-beyân fi tefsiri’l-Kur’an (Taberî Tefsiri), Beyrut 1412/1992. C. 15, s. 140.
يقول عز وجل لنبئ محمد صلى الله عليه وسلم: قل يا محمد للناس: كلكم يعمل على شاكلته: على ناحيته وطريقته (فَرُبُّكُمْ أَغْلَمُ بِمَنْ) هو منكم (أَهْدَى سَبِيلًا) يقول: ربكم أعلم بمن هو منكم أهدى طريقًا إلى الحق من غيره.
4. Tefsîru Mukatil b. Süleyman, Tahkik: Ahmed Ferîd, Beyrut 1424/2002, c. 1, s. 180-181.
5. “ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ” hal cümlesi sayılmıştır.
6. Serahsî, Şemsüddin, el-Mebsût, Mısır 1324/1906 c. X, s. 98.
7. Bkz. Enfâl 8/38, Hicr 15/10-15, İsrâ 17/76-77, Kehf 18/55, Ahzab 33/38,39, Ahzab 60-62, Fatır 35/42-44, Mümin 40/85, Fetih 48/22-23
8. Allah, Kitab’ı ve Hikmet’i bütün nebilere vermiştir. Örnek olarak Al-i İmran 81. âyete bakılabilir.
9. Ebû Dâvûd, Sunneh 6, luzumu’s-sunneh. Hadisin ravilerinden Ebû Amr b. Kesîr b. Dinar ile ilgili olarak Halil Ahmed es-Seharenfuri diyor ki, “Bu şahsın ne zaman yaşadığı bilinmemektedir. Elimdeki hadis ve rical kitaplarının hepsinde

aradım, büyük bir gayret göstermeme rağmen bulamadım. (Bkz. Halil Ahmed es-Seharenfuri, Bezlu’l-Mechud fi halli Ebi Dâvûd, c. 18 s. 126, Dar’ul-Kütüb’il-ilmîyye Beyrut tarihsiz.) Hadisin senedi problemlili olmakla birlikte manası sahihtir.

10. Ebu Davûd, Sunneh 6 (4605).
11. Ayete göre Allah’ın hükmü dışında kalan bütün hükümler cahiliye hükmüdür.
12. Buhârî, Cihad 149, İstîtâbe 2; Ebû Dâvud, Hudûd 1; Tirmizî, Hudûd 25; Nesâî, Tahrîm 14; İbn Mâce, Hudûd 2; Ahmed bin Hanbel, I/2, 7, 28, 282.
13. Buhârî, Diyât, 6; Müslim, Kasâme, 6.
14. Ey insanlar! Doğrusu Biz sizleri bir erkekle bir dişiden yaratık. Sizi milletler ve kabileler haline getirdik ki birbirinizi kolayca tanıyasınız. Şüphesiz, Allah katında en değerliniz, O’na karşı gelmekten en çok sakımanızdır. Allah bilendir, haberdardır. Hucurat 49/13
15. Esir bir kadının yani cariyenin evlendirilmesinde geçerli kurallar ile hür kadının evlendirilmesinde geçerli kurallar aynıdır. Her ikisinde de kadın, nikâhın tarafıdır, o kabul etmezse nikah kıyılmaz. Her ikisinde de evlilik, velinin denetimine tabidir.
16. Esir kadın.
17. Talat Sakallı, Ebu’l-Âs, TDV İslam Ansiklopedisi
18. Ebu Davud, Sünenu Ebi Davud, İstanbul, 1401/1981, Talâk 24, (2240); Tirmizî, Nikâh 43, (1143).
19. İmam Malîk, el-Muvatta’ (Muhammed b. Hasen eş- Şeybânî rivayeti), Nikâh 44, (2, 543, 544)
20. Bu ayette geçen el-mü’minin (الْمُؤْمِنِينَ) kelimesini “iffetli müminler” diye tercüme etmemiz, başındaki لıtakısından dolayıdır. O takı, kelimeye “belli müminler” anlamı verdiği için evlenmede belli müminler, iffetli müminlerdir.
21. Tirmizî, Tefsîr, 25, Hadis no: 3177.
22. İbn Hazm, Ali b. Ahmed b. Said el-Endelüsî, el-Muhallâ, Beyrut 1988. c. IX, s. 63-65.
23. Yazının aslına şu adresten ulaşılabilir: <http://www.hablullah.com/?p=2292>
24. Ebu’l-Hasen Ahmed b. Faris, Mucemüme-kâyis’il-luğa (tahkik Abdusselam Muhammed Harun), İttihad’ul-Kitab’il-Arabi, 2002/1423 مُصَدِّقًا بِالْحَقِّ. sözünde بِالْحَقِّ kelimesi müf’ül olarak kabul edilmiştir.
25. Tercihini Allah yapmamış, insanlara bırakmıştır.